

Ο Χριστός πρότυπο πραότητας (Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Ιωάννης Χρυσόστομος](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

cf87cf81ceb9cf83cf84cf8ccf82

1. Ο Χριστός αφιερώνει συνεχώς πολλούς λόγους σ' αυτή την αρετή, προτρέποντας να είμαστε πράοι και επιεικείς. Και δεν μας το διδάσκει αυτό μόνον με λόγια, αλλά και πάνω στα πράγματα, αφού δεχόταν άλλο-τε μεν να ραπίζεται και να υποφέρει και άλλοτε να βρίζεται και να διώ-κεται, μη διστάζοντας να συμπαρίσταται σ' αυτούς που τον εχθρεύονταν. Γιατί, αυτοί που Τον αποκαλούσαν δαιμονισμένο και Σαμαρείτη και που θέλησαν πολλές φορές να Τον σκοτώσουν· αυτοί που Τον λιθοβόλησαν, αυτοί Τον περικύκλω-σαν και (για να Τον παγιδεύσουν) Τον ρωτούσαν: «Συ είσαι ο Χρι-στός;». Αλλά και πάλι, μετά από τό-ση και τέτοια κακότητα, δεν τους φέρθηκε εχθρικά, αλλά τους αποκρίθηκε με μεγάλη επιείκεια.

Ο Χριστός είναι η προσωπο-ποίηση της πραότητας και της επιείκειας. Όταν οι Ιουδαίοι ισχυρίζο-νταν με υπερηφάνεια ότι είχαν πατέ-ρα τον Αβραάμ, τους κατηγορήσε με μεγάλη αυστηρότητα (γιατί τα έργα τους ήταν αντίθετα με το νόμο του Θεού και επομένως δεν έμοια-ζαν καθόλου με τα έργα του Πα-τριάρχη Αβραάμ). Όταν όμως τον αποκαλούσαν δαιμονισμένο, τους μιλάει με επιείκεια και υποχωρητικότητα, διδάσκοντάς μας έτσι, να υπερασπιζόμαστε με θάρρος την αλήθεια και τα δικαιώματα του Θεού, αλλά να παραβλέπουμε τις αδικίες και τις ύβρεις, που στρέφονται προσωπικά εναντίον μας.

2. «Είμαι πράος και ταπεινός στην καρδιά». Αν δεν ήμουν πρά-ος Υιός του Βασιλέως Θεού, δεν θα διάλεγα για μητέρα μου ταπεινή γυναίκα. Αν δεν ήμουν πράος, δεν θα ερχόμουν να μείνω μαζί σας, Εγώ που δημιούργησα την άορατη και την ορατή πλάση. Αν δεν ήμου-να πράος, δεν θα ανεχόμουν να σπαργανωθώ, Εγώ που είμαι ο δη-μιουργός του χρόνου. Αν δεν ή-μουν ταπεινός, δε θα δεχόμουν να γεννηθώ σε φτωχή φάτνη, Εγώ που κατέχω τα πλούτη όλου του κόσμου. Αν δεν ήμουν πράος, δεν θα συζούσα με τα άλογα ζώα, Εγώ που δεν μπορούν να με δουν ούτε τα Χε-ρουβίμ. Αν δεν ήμουν πράος, δεν θα με έφτυναν τα χείλη των ασεβών, Εμένα που έφτυνα τα μάτια των τυ-φλών και ανέβλεπαν. Αν δεν ήμου-ν πράος, δεν θα ανεχόμουν τα ρα-πίσματα των δούλων, Εγώ που χά-ρισσα στους δούλους την ελευθερία. Αν δεν ήμουν πράος, δεν θα άφηνα να με χτυπούν με μαστίγια στην

πλάτη μου, για να ελευθερώσω τους αιχμαλώτους. Αλλά γιατί δεν λέω το σπουδαιότερο; Αν δεν ήμουν πράος, Εγώ που δεν χρωστούσα τίποτε, δεν θα πλήρωνα αντί για τους αμαρτωλούς το χρέος τους, που ήταν τόσο μεγάλο, ώστε απαιτούσε θάνατο.

3. Ας μη μας κυριέψει ποτέ ο θυ-μός. Γιατί, ποιός από εμάς, όταν σκεφτεί το Μυστικό Δείπνο, και τον προδότη Ιούδα να είναι δίπλα στο Σωτήρα όλου του κόσμου, και Αυτόν που επρόκειτο να προδοθεί να διαλέγεται μαζί Του με τόση επιείκεια, δεν θα αποβάλει κάθε δηλη-τήριο θυμού και οργής; Πρόσεξε λοιπόν, με πόση πραότητα συμπεριφέρεται ο Χριστός απέναντι στον Ιούδα: «Ο μεν Υιός του ανθρώπου φεύγει απ' αυτή τη ζωή, όπως ακρι-βώς είναι γραμμένο στην Αγ. Γρα-φή γι' Αυτόν αλλοίμονο όμως στον άνθρωπο εκείνο από τον οποίον παραδίδεται ο Υιός του ανθρώπου· θα ήταν προτιμότερο γι' αυτόν, να μην είχε γεννηθεί ο άνθρωπος εκείνος».

(1.ΕΠΕ 14,150, 2.ΕΠΕ 14,8-10, 3.ΕΠΕ12, 164)